

زنان انتخابات و تبلیغات پیشرو

با توجه به کاندیداهای انتخابات ریاست جمهوری و تعدد و تنوع آن‌ها در برنامه و شعارهای اعلام شده‌ای شان این سوال پیش می‌آید که آیا زنان افغانستان کاندیدای مورد نظر خود را از میان این افراد برگزیده اند یا نه؟ باید دید در بازی تبلیغات که از هفته آینده در پیش‌روست، می‌توان به چهره‌ای دل بست؟ می‌توان در زرق و برق تبلیغات کاندیدای مورد نظر برنامه‌های کارآمد و آینده‌نگرانه‌ای در هیاهوهای تبلیغاتی پیدا کرد؟ اصولاً هیچ کدام از کاندیداهای ریاست جمهوری به خودشان زحمت می‌دهند زنان را در این کارزار فرا بخوانند و آن‌ها را موافق و همسو با سیاست‌های خود در کنار خود داشته باشند؟ بی تردید هر کدام از کاندیدها در پی جلب نظر تعداد زیادی از افراد جامعه برای پیروزی است و در این راه زنان و شعارهای تبلیغاتی که بتواند در آن نقش زن برجسته شود از چشم زنان دور نمی‌ماند. بخواهی، نخواهی حمایت آنان را در جلب و جذب بیشتر آرا دارد و نقش زنان را در کمیت آرا مشخص می‌کند. چه خوب است که نامزدهای ریاست جمهوری از این امر مهم غافل نشوند و برنامه‌ریزی شده و مطابق با معیارهای جامعه جهانی در این راستا گام بردارند. لازم نیست مرتب تکرار کنیم زنان نیمی از پیکر اجتماع است؛ آنچه که هوشمندانه است طرز بکارگیری و چگونگی رضایت و همراهی آنان بدون رویکردی و حرف‌های دروغین و سفسطه بازی است، زیرا که زنان ما سال‌هاست باز بچه دست سیاستمداران بوده‌اند و دیگر نمی‌خواهند وجه المصلحه سیاست بازان باشند.

در سیاست افغانستان بانوان حضور پر رنگ اما تاثیر گزاری کم رنگ دارند

■ صفحه ۳ ...

انتخابات و نگرانی‌های آینده

اصولاً این انتخابات برگزار می‌شود یا نه؟ و اگر برگزار می‌شود باز این مساله سوال برانگیز است که آیا بار دیگر مثل انتخابات ریاست جمهوری گذشته، تقلب و خرید رای و دستیابی به نتایج دلخواه از هر راهی امکان پذیر می‌شود؟ به زبان ساده‌تر در انتخابات آیا تقلب می‌شود یا آرای مردم به صورت امانت و درست به شمارش گرفته می‌شود؟ مساله مهم دیگر این که از جمله کاندیدهای مطرح و شاید مطرح‌ترین آن‌ها اشرف غنی باشد و کارنامه پنج ساله اشرف غنی در گذشته این مساله را ثابت کرده که ارگ معمولاً به هر خدمت و نفوذ و تأثیری که در جریان مخالف سیاست‌هایش باشد، عکس‌العمل نشان می‌دهد و خیلی زود از طریق جابه‌جایی و جای‌گزینی مهره‌ها به دنبال آن‌چه که همسو با سیاست‌هایش باشد عمل می‌کند. جریان دسیسه ارگ علیه جنرال دوستم و ناکارایی او در دولت در پنج سال گذشته شاهد مثال خوبی بر این مدعاست. این مطلب و موارد مستند دیگر نگرانی مردم و دیگر کاندیدهای ریاست جمهوری را برانگیخته و چیزی است که مردم را به آینده انتخابات بدبین می‌کند. و بارها کاندیداهای معترض نگرانی خود را از طریق کنفرانس مطبوعاتی به اطلاع عموم و سیاست جهانی رساندند. مساله دیگر این است که انتخابات علی‌رغم این نگرانی‌ها...

تحلیل
مینانصر

این روزها در عرصه سیاست افغانستان مساله انتخابات و نگرانی‌های مربوط به آن از اهم مسایل است. به خصوص که به آغاز تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری چیزی نمانده است و مسایل و داستان‌ها و حاشیه‌های انتخابات را داغ‌تر می‌کند و می‌تواند محل مناقشات بسیاری باشد. چند مساله در انتخابات اهمیت دارد: این که آیا با توجه به مسایل روز و فشار جهانی و صلح و مذاکرات طالبان و وضعیت نامطلوب امنیت که نگرانی‌های مردم را بیشتر کرده، آیا

کاروان سواد میهن دوستان: زنان را در سراسر افغانستان باسواد می‌کنیم

ریاست جمهوری، معینیت سوادآموزی، اعضای جامعه مدنی و ورزشکاران در مرکز رسانه‌های حکومت برگزار شده بود. غلام حضرت صادقی مشاور ارشد موسسه

مسئولین موسسه غیرانتفاعی فن آوران و میهن دوستان در صحبت با نیم‌رخ به روز پنج‌شنبه، ۳ اسد می‌گویند که به دنبال بردن کاروان سواد به سراسر افغانستان است. هادی احسانی، سخن‌گوی موسسه غیرانتفاعی فن آوران و میهن دوستان به نیم‌رخ گفت که یکجا با شعار حکومت افغانستان می‌خواهند برای ریشه کردن بی‌سوادی کار کنند. در شروع سال جدید، محمد اشرف غنی رئیس‌جمهور افغانستان، سال ۹۸ را سال بسیج ملی برای ریشه‌کن کردن بی‌سوادی اعلام کرد. سرور دانش معاون ریاست جمهوری، روز یکشنبه، ۳۰ سرطان در مرکز رسانه‌های حکومت کاروان سواد میهن دوستان را افتتاح کرد. این برنامه به ابتکار موسسه فن آوران و میهن دوستان با حضور داشت سرور دانش معاون دوم رئیس‌جمهور، سید حسین عالمی وزیر امور مهاجرین و عودت‌کنندگان، دکتر سردار محمد رحیمی معین سوادآموزی وزارت معارف، غضنفر میهن‌دوست رئیس موسسه فن آوران میهن دوستان، رئیس‌ان، آمران، مدیران، کارمندان ارشد معاونیت دوم

فن آوران و میهن دوستان که در محفل افتتاح کاروان سواد صحبت می‌کرد، هدف از ایجاد کاروان سواد را مبارزه با چالش‌های مختلف فراروی آموزش خانم‌ها در کشور و تلاش در جهت جلب حمایت‌های مالی اشخاص خیراندیش به‌منظور از میان برداشتن بی‌سوادی در کشور خوانند.

مراپرنسس صدا نکن

مادر اولین کسی است که «شرمندگی از ظاهر» را به دخترش یاد می‌دهد

وقتی که دختران و زنان احساس بدی دربارهٔ تن شان داشته باشند، چه کسی سود می‌برد؟

۲

سال سوم ■ شماره ۹۲ ■ شنبه ۵ اسد ۱۳۹۸

Saturday ■ 27, July, 2019 ■ Vol. 3 ■ No. 92

می‌گه صاف بشینم تا شکمم صاف به نظر بیاد.» ما ناخواسته به شیوه‌های دیگری هم از دختران می‌خواهیم به ظاهر خودشان گیر بدهند و دنبال استانداردهای غیرواقع‌بینانهٔ زیبایی بروند. والدینی که به تغذیهٔ سالم بچه‌هایشان اولویت می‌دهند اما دائماً دربارهٔ کم کردن کربوهیدرات، احساس چاقی و آماده شدن برای دورهٔ بعدی سم‌زدایی با آب‌میوه‌خواری و آب‌گیاخواری حرف می‌زنند، باید توجه کنند که داده‌های علمی چه می‌گویند. انگلن با بررسی یک دهه پژوهش می‌گوید شواهد قاطعانه نشان می‌دهند تمرکز صحبت‌ها بر وزن، حتی اگر با نگاهی به «سلامت» باشد، مفید نیست. بهترین کار آن است که غذا را مثل سوخت تصویر کنیم، و ارزش‌گذاری مان برای تن آدم نه با شکلش، که با توانایی‌هایی باشد که دارد. انگلن همچنین می‌گوید که والدین هنگام صحبت با نوجوانانی که در دل طوفان تصویر بدن به سر می‌برند، بگویند که بیم اضطراب آن‌ها به سمت پاسخ‌دادن به سؤالاتی از این قبیل سوق یابد: وقتی که دختران و زنان احساس بدی دربارهٔ تن‌شان داشته باشند، چه کسی سود می‌برد؟ چه کسی از دل‌نگرانی‌های زنان پول درمی‌آورد؟

من به‌عنوان یک مادر ساکن آمریکا، همواره تعجب می‌کنم که مردم چقدر به دخترم می‌گویند که: «تو زیبا هستی». بعید می‌دانم تجربهٔ او منحصر بفرهنگ ما باشد. این حرف‌ها بخشی از متن آن نمایش‌نامهٔ فرهنگی‌اند که تجویز می‌کند مردم به دختران جوان چه بگویند. معمولاً با حرفی از این جنس پاسخ داده‌ام که: «ولی باهوش هم هست». این کار برایم خسته‌کننده شده است، و شاید به نظر دیگران بیاید که این زن چقدر اعتراض می‌کند.

در عوض، می‌خواهم روی این چیزها کار کنم: وقتم را کمتر به اخم و تخم جلوی آینه بگذرانم. در خانواده‌ام، نظر دادن دربارهٔ ظاهر زنان دیگر را، به‌ویژه اگر می‌خواهند نامزد ریاست‌جمهوری شوند، ممنوع کرده‌ایم. و دست آخر، می‌خواهم آن جوابی را بپذیرم که پسر در جیب خود گذاشته و هر وقت کسی می‌گوید یکی از دخترانش زیباست، تحویل او می‌دهد: «بقیهٔ ویژگی‌هایش جالب‌ترند.»

پی‌نوشت‌ها:

- این مطلب را هانا سلیگسون نوشته است و در تاریخ ۷ جولای ۲۰۱۹ با عنوان «Mothers Are Teaching Their Daughters Bad Lessons About Beauty» در وب‌سایت آتلانتیک منتشر شده است. وب‌سایت ترجمان آن را در تاریخ ۱ مرداد ۱۳۹۸ با عنوان «مادر اولین کسی است که «شرمندگی از ظاهر» را به دخترش یاد می‌دهد» و ترجمهٔ محمد معماریان منتشر کرده است.

•• هانا سلیگسون (Hannah Seligson) نویسنده و روزنامه‌نگار آمریکایی است. یک ذره تاهل (A Little Bit Married) از کتاب‌های اوست.

یک (یا اصلاً هیچ‌یک؟) از آن ارزش‌ها را به نسل بعد منتقل کنید. در بدترین حالت، مادری ممکن است به چاه ویل اینستاگرامی «شرمندگی از بدن» تبدیل شود، یا به جریان مستمری از کامنت‌های «خوشگل مامان» شبیه شود که علی‌رغم حسن‌نیتشان، ظاهر فرد را معیاری برای ارزش ذاتی‌اش می‌شمارند. و نتیجه؟ پسر می‌گوید از زبان یک بچهٔ پنج‌ساله شنیده است که: «مامان

باین حال، به سادگی نمی‌شود در دخترها حس خوبی دربارهٔ خودشان ایجاد کرد. در باب یک سؤال قدیمی، دو جبهه در افکار عمومی اینترنت شکل گرفته است: آیا باید به دخترتان بگویند که زیباست؟ به گفتهٔ کارشناسان، تکرار دائمی «تو زیبا هستی» نتیجهٔ معکوس می‌دهد. این کار نمی‌تواند حائلی در برابر آن پیام‌های اجتماعی‌ای باشد که می‌گویند ارزش دختران، بیش و پیش از هر چیز، به قشنگی آن‌هاست.

به‌علاوه، جنبش «همه‌زیبا هستند» شاید موجب توانمندسازی کاذب شود. به گفتهٔ رینی انگلن، استاد روان‌شناسی دانشگاه نورث‌وسترن که دربارهٔ تصویر بدن و رسانه مطالعه می‌کند، تلاش برای بسط معیارهای زیبایی هدف شرافتمندانه‌ای دارد، اما کم‌یابی در ذات تعریف زیبایی است و قرار نیست همه زیبا باشند. او می‌گوید: «وقتی می‌گویند دخترتان زیباست، اگر منظور آن این است که او قوی، باهوش، منعطف یا باامزه است، از همان صفت‌ها استفاده کنید.»

«تو زیبا هستی» نتیجهٔ معکوس می‌دهد. این کار نمی‌تواند حائلی در برابر آن پیام‌های اجتماعی‌ای باشد که می‌گویند ارزش دختران، بیش و پیش از هر چیز، به قشنگی آن‌هاست.

به‌علاوه، جنبش «همه زیبا هستند» شاید موجب توانمندسازی کاذب شود. به گفتهٔ رینی انگلن، استاد روان‌شناسی دانشگاه نورث‌وسترن که دربارهٔ تصویر بدن و رسانه مطالعه می‌کند، تلاش

مطالعه‌ای بود که سال ۲۰۱۶ در ژورنال روان‌شناسی بالینی کودک و نوجوان ۱ منتشر شد. این مطالعه از همان ترس من پرده برمی‌داشت: وقتی مادران و دختران کم‌سن‌وسال آن‌ها کنار هم جلوی آینه قرار داده می‌شوند، دختران از نحوهٔ صحبت مادران دربارهٔ تن خودشان تقلید می‌کنند. در این آزمایش، مادران باید بدن خودشان را از فرق سر تا نوک پا توصیف می‌کردند. یک گروه باید فقط نکات منفی می‌گفتند، و گروه دیگر فقط نکات مثبت می‌گفتند. ماریسول پرز، یکی از پژوهشگران ارشد این مطالعه و کارشناس تصویر بدن، می‌گوید تعدادی از زنان هیچ حرف امیدوارکننده‌ای نداشتند که دربارهٔ خودشان بزنند. و آنچه مادران می‌گفتند، تأثیری قوی بر دخترانشان می‌گذاشت.

پرز که دانش‌یار روان‌شناسی در دانشگاه ایالتی آریزونا است به من گفت: «حتی یک بچه هم نبود که پس از شنیدن حرف مادرش، جوابش را خواه در جهت مثبت یا منفی تغییر ندهد. وقتی مادر می‌گفت موی خودش را دوست دارد، بچه هم تکرار می‌کرد. مادر که می‌گفت فلان چیز را دوست ندارد، به همین ترتیب.»

برای مادرانی که مشکلات شخصی با ظاهر و تن خود دارند، دختردار شدن ممکن است دشوار تمام شود. سخت می‌شود از مصاف آن صدایی فرار کرد که درون مغز ما مداوماً ترائهٔ «من چاقم» یا «باید وزن کم کنم» می‌خواند. ولی اگر الگوی خوبی نسازیم، وضع نسل بعد خطرناک‌تر می‌شود. پرز برای یک مقاله در دست‌انتشار، داده‌های ۷۲ زن مدیر را جمع‌آوری کرد تا نشان دهد که تشویش‌های زنان دربارهٔ ظاهرشان چگونه در موقعیت‌های حرفه‌ای به نمایش درمی‌آیند و تا سال‌های سال بر عزت‌نفسشان اثر می‌گذارد. تقریباً نیمی از این زنان در رده‌های مدیریتی می‌گفتند که در معاشرت، و در نمایندگی شرکتشان، راحت نیستند چون نسبت به برداشت دیگران از ظاهرشان حساس‌اند. پرز گفت: «زنایی داریم که به مناصب ارشد مدیریتی رسیده‌اند ولی کماکان با این مشکل دست و پنجه نرم می‌کنند.»

خب، چاره چیست؟ پرز که عضو هیئت‌مدیرهٔ آکادمی اختلالات تغذیه است می‌گوید وقتی با مادران صحبت می‌کند که برای سلامت روانی خودشان تصمیم به تغییر بگیرند چندان راه به جایی نمی‌برد، اما وقتی دربارهٔ ضرورت الگوسازی مثبت برای نسل‌های بعد حرف می‌زند نتیجه می‌گیرد.

باین حال، به سادگی نمی‌شود در دخترها حس خوبی دربارهٔ خودشان ایجاد کرد. در باب یک سؤال قدیمی، دو جبهه در افکار عمومی اینترنت شکل گرفته است: آیا باید به دخترتان بگویند که زیباست؟ به گفتهٔ کارشناسان، تکرار دائمی

ادامه از صفحه ۱...

تاسیس تا اکنون بیش از یک هزار خانم را تحت پوشش کورس‌های سوادآموزی و مهارت‌های حرفی گرفته است. موسسه میهن‌دوستان، خانم‌ها را با مهارت‌های نوشتن و خواندن مجهز کرده و آن‌ها را برای شمولیت به مکتب رسمی آماده می‌کند.

سخن‌گوی این نهاد به نیرخ گفت که سواد پایه رشد اقتصادی و صلح است. آقای احسانی افزود که برای رشد اقتصادی و آوردن صلح باید ابتدا از بالا بردن سواد آغاز کرد. حالا این نهاد، با راه اندازی کاروان سواد به دنبال رشد سواد در سراسر افغانستان است. در کاروان از تاجران و نهادهای دولتی و خارجی خواسته شده که با کمک‌شان کاروان سواد را به نقطه نقطه افغانستان همراهی کنند.

کاروان سواد میهن‌دوستان ...

کرده است که از طریق همکاران ملی و بین‌المللی خویش روند آموزش سواد توأم با حرفه را به تمام افغانستان گسترش داده و از یک سال گذشته بدین سو در همکاری با لشکر سواد ۱۱ هزار سوادآموز را در ۱۵ ولایت کشور زیر پوشش برنامه ملی سواد بگیرد.

موسسه غیرانتفاعی فن آوران و میهن‌دوستان در سال ۱۳۹۴ از سوی گروهی از جوانان به سرپرستی غضنفر میهن‌دوست بنیاد گذاشته شد. این نهاد، از

بخش‌های آموزش و پرورش و تحصیلات عالی در کشور، بار و پیام مثبتی را به جامعه و نهادهای حکومتی انتقال می‌دهد.

دکتر سردارمحمد رحیمی، معین سوادآموزی در پایان این محفل نیز گفت که معینیت سوادآموزی امیدوار است که بخش‌های دولتی همانند بخش‌های خصوصی به گونه‌ای داوطلبانه در تطبیق مؤثر برنامه ملی سواد سهیم شوند. آقای رحیمی ادامه داد که معینیت سوادآموزی تلاش

سرور دانش معاون دوم ریاست جمهوری نیز گفت که دست‌آوردهای ۱۸ سال گذشته را، در تمام ابعاد اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، آموزشی و فرهنگی غیر قابل برگشت دانسته و خاطر نشان ساخت که رقم بالای کم‌سوادی در کشور هنوز هم به‌عنوان چالش اساسی در مقابل برنامه‌های توسعه‌یابی حکومت وحدت ملی به‌شمار می‌رود. معاون ریاست جمهوری تأکید کرد که با وجود تمام مشکلات و چالش‌های فراوانی روند آموزش و پرورش در کشور، هنوز هم با انجام یک سلسله اقدامات از جانب وزارت‌های تحصیلات عالی و معارف در بخش‌های آموزش و پرورش و تحصیلات عالی، روزنهٔ امید به آینده روشن در

در سیاست افغانستان، بانوان حضور پر رنگ، اما تاثیر گزاری کمرنگ دارند

گفت و گو:

ریحانه فرمند

گفتگو با دکتر محمد امین رشادت، استاد دانشگاه، تحلیل گر، جامعه شناس سیاسی و معاون تکت انتخاباتی تدبیر و توسعه

آقای رشادت سپاس از این که برای گفتگو با هفته نامه‌ی نیمرخ فرصت دادید، در نخست در مورد خودتان برای مخاطبان نیمرخ صحبت کنید.

منمون از شما و هیات تحریریه‌ی هفته نامه‌ی نیمرخ. من محمد امین رشادت، دکنرای جامعه شناسی تغییرات اجتماعی دارم و مدت ده سال می‌شود که در موضوعات جامعه شناسی و جامعه شناسی سیاسی در شماری از دانشگاه‌های خصوصی تدریس می‌کنم.

با توجه به وضعیت فعلی افغانستان، نابسامانی‌های جامعه، مذاکرات با طالبان و فشارهای جامعه‌ی جهانی، آیا فکر می‌کنید که انتخابات ریاست جمهوری برگزار خواهد شد؟ طبق گفته‌های کمیسیون مستقل انتخابات که مسوول مستقیم است و وظیفه برگزاری این روند را دارد، اعلام کردند که تمامی امکانات مادی و معنوی برای برگزاری انتخابات فراهم است و دولت افغانستان اراده‌ی برگزاری انتخابات ریاست جمهوری را دارد. مگر این که در این فرآیند اتفاق خاصی بیافتد. فشار خاصی از سوی دولت آمریکا و یا توافق صلح انجام شود که این انتخابات عقب بیافتد، در غیر آن انتخابات برگزار خواهد شد.

تشکر. با برگزاری انتخابات، میزان حضور بانوان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

حضور بانوان در انتخابات ریاست جمهوری در سه قسمت قابل بررسی است. در سطح اول رای دهندگان هستند. فکر می‌کنم بانوان با توجه به آگاهی‌های که پیدا کردند و تا جایی که وضعیت سیاسی اقتضا کند، حضور فعال خواهند داشت. اما در سطح دوم، حضور بانوان بعد از انتخابات چگونه خواهد بود، بستگی به دولت حاکم یا حکومتی است که مستقر می‌شود، دارد. آنچه که حکومت افغانستان به نهادهای خارجی وعده داده و متعهد است که حضور بانوان را تا ۳۰ درصد افزایش دهد. و اما در سطح سوم، حضور بانوان در تکت‌های انتخاباتی است که بسیار کم

رنگ می‌بینیم.

امیدوارم که در تاریخ ۶ میزان انتخابات برگزار شود، ولی اگر نشود ممکن است که یک حکومت موقت تشکیل شود و یا هم نظام عبوری که قرار شود بیاید در آن یک چشم اندازی روشنی وجود ندارد که در راس کی است و در بدنه کی است، بنا ما نمی‌توانیم بگویم جایگاه زنان چگونه خواهد بود.

یقیناً قابل قبول نیست و انتخابات در اولویت است و من نیز این گونه فکر می‌کنم. به نظر شما چه رابطه‌ای میان آمدن صلح با برگزاری انتخابات است؛ موازی یا مخالف؟ فکر نمی‌کنم که مخالف باشد، فعلاً که هر دو پروسه را جدی گرفتند و با دقت پیگیری می‌شود. آنچه واقعیت است این است که صلح و جنگ در اختیار افغان‌ها نبوده و نیست. شما اگر از من

پرسید و یا از آقای غنی رییس جمهور، متأسفانه جواب قطعی وجود ندارد و اعتقاد ما این است که انتخابات زمانش و امکاناتش تعیین شده و صلحی که آرامش نسبی خلق کند در اولویت است، اما در نهایت هر دو پروسه در اختیار ما نیست.

به عنوان یکی از طرف‌های دخیل در انتخابات ریاست جمهوری پیش‌رو، شما برگزاری انتخابات را اولویت می‌دهید یا آمدن صلح را؟

قطعا برای تمام افغان‌ها صلح یک ضرورت است و یک امر عقلانی و انسانی است و در اولویت قرار دارد، اما بستگی دارد که صلح چگونه می‌آید و با چه شرایط و پسوندها و پیشوندها وارد کشور می‌شود. اگر صلحی که منجر به آتش‌بس سراسری شود، تمام افرادی که در افغانستان زندگی می‌کنند رضایت داشته باشند، آرامش نسبی بیاید و باعث انکشاف و پیشرفت شود، همه این صلح را در اولویت می‌بیند. اما اگر صلحی بیاید که باعث فشار باشد و یا هم نوعی ورود آدم‌هایی باشد که باوری به صلح ندارند و فقط می‌خواهند وارد حکومت شود و در کل صلح با عزت نباشد،

مردم از انتخابات گذشته ریاست جمهوری تجربه‌ای خوبی ندارد. با این حال، فکر می‌کنید که میزان اشتراک مردم چگونه خواهد بود، آیا این انتخابات شفاف خواهد بود؟

قبل از این که در مورد میزان اشتراک و شفافیت صحبت کنم، می‌خواهم کوتاه در مورد صلح بگویم، در افغانستان قبل از صلح سیاسی مردم به صلح اجتماعی و فرهنگی ضرورت دارند؛ یعنی به زبان، به فرهنگ و باورهای یکدیگر احترام کنند که پیامدش صلح سیاسی است که آدم‌های

مصلح به وجود بیایند. نباید شماری از آدم‌ها احساس کنند که خودشان در این جا صاحب همه چیز هستند. اکنون آنچه به نام صلح صحبت می‌شود، آتش بس است، اما به نام صلح گفته می‌شود. در واقع صلح یک پروسه‌ای بسیار عمیق است و نیاز به زمان و کار دوام‌دار همه جانبه دارد. در قسمت شفافیت انتخابات متأسفانه سابقه‌ی پروسه‌های انتخاباتی در کشور ما سیاه است و آبروی انتخابات از بین رفته است. اما با توجه به علایم و نشانه‌های که شاهد آن هستیم؛ یعنی همین اکنون حزب حاکم به نفع خود از تمام امکانات دولتی استفاده می‌کند و فکر می‌کنم که اگر درست توجه نشود و شفافیت را معیار قرار ندهند، این انتخابات نیز مانند دوره‌های قبلی مملو از فساد خواهد بود.

در انتخابات ریاست جمهوری، به نظر شما نقش و حضور بانوان در این روند چه میزان تاثیر گذار و با برآیند خوب می‌تواند، باشد؟

حضور بانوان در سیاست تاکنون به لحاظ کمی بسیار یک حضور حد اکثری و مطلوب بوده؛ یعنی نسبت به هیچ کشور همسایه مقایسه نمی‌شود. این نشان می‌دهد که افغانستان به ابتدایی‌ترین حقوق بانوان توجه کردند، اما به لحاظ کیفی و تاثیر گزاری متأسفانه زنان بسیار تاثیر کمی در قدرت و سیاست داشته‌اند. زنانی که در بدنه‌های قدرت مقرر شده‌اند، چند مشکل دارند. اول دانش سیاسی. دوم بحث سهمیه‌بندی است که تعداد زیادی از آدرس سهمیه‌بندی حضور داشتند و در قسمت سوم از نگاه اقتصادی بانوان ضعیف بودند. در کل در افغانستان بانوان حضور پر رنگ، اما تاثیر گزاری کم‌رنگ داشتند. اکنون در افغانستان خانم‌ها از لحاظ حقوقی خوب بوده، زیرا قانون اساسی افغانستان تفاوتی میان حق و حقوق بانوان و مردان نگذاشته است. اما هم چنان به لحاظ اجتماعی و فرهنگی بسیار ضعیف‌اند. با گذشت این همه سال امیدوارم که در تشکیلات بعدی حضور بانوان پر رنگ و تاثیر گذار باشد.

انتخابات...

و سو تعبیرها و فشارها و تهدیدات بسیار به احتمال قوی برگزار می‌شود، اما آیا با همان نگرانی که کاندیداهای معترض در استفاده ارگ از منابع دولتی و امکانات بسیار که در خود دارند می‌توانند به نتایج آن خوشبین بود؟ اتهام‌های بر ارگ وارد است که در نتایج انتخابات پارلمانی که چند ماه پیش بوده، دست داشته و این نگرانی‌ها به شفاف سازی آینده انتخابات پیش‌رو دامن می‌زند. اتهامی که ارگ باید پاسخگوی باشد که بتواند اکثریت مردم و منتقدان خود را به روند سالم در جریان انتخابات قانع کند.

مساله حایز اهمیت دیگر این است که آیا انتخابات بدون هیچ رویکرد تهاجمی و انتحار و انفجار طالبان و حمایت کنندگانش برگزار می‌شود؟ آیا طالبان می‌گذارند که انتخابات بدون هیچ حادثه و اتفاق مرگبار به خوبی و خوشی برگزار شود؟ آیا امنیت در مناطق مختلف به آن حد است که مردم با آرامش خاطر و امنیت صبح به مراکز رای دهی بروند و صحیح و سالم به خانه خود برگردند؟

مسایل و مواردی از این قبیل سوژه داغ انتخابات را در معرض نگاه‌ها قرار داده است و دولت و جامعه جهانی و تمام مراکز و نهادهای مرتبط با این مساله باید جوابگو باشند که آیا می‌توان به دریچه انتخابات گشوده فکر کرد؟

دوگانه‌گرایی...

نوپای ظهور کرده است. همیشه سازمان‌های سلسله مراتب و تمرکزگرا را باز تولید می‌کنند و این نوع فمینیست‌ها راه حل را با داشتن کارفرما ها و سیاست‌مداران زن زن می‌دانند و ما را به جامعه‌ی برابری خواه و عدالت جنسیتی می‌رسانند. در حالی که مونث‌سازی جامعه مستلزم از بین بردن سیستم کار مزدی و کاپیتالیستی جامعه است.

زنان با داشتن رییس جمهور و کار فرمای از جنس زن مشکل‌اش حل نه، بلکه افزوده می‌شود. چون آن زن که در جامعه مردسالار تربیت شده دارای استیتمیک مردانه است، نمی‌تواند با این جریان مبارزه کند. اول‌تر از همه باید استیتمیک‌اش را زنانه بسازد. چون جامعه کاپیتالیستی جاه افتاده در جامعه با انتصاب یک زن به عنوان رئیس و یا کار فرما میتواند همان استفاده را ببرد که از یک کار فرمای مرد می‌برد. زن برای اینکه به باز تعریفی از خود برسد جایگاه واقعی‌اش را در جامعه پیدا کند.

است جامعه را اتوریته اداره می‌کند، این اتوریته به دستان مردان هستند. برای محقق شدن مونث‌سای باید اتوریته از سیستم حذف شود و هیرویشی را هم از بین ببریم، چون در صورت از بین رفتن هیرویشی سیستم پتانسیل تبدیل شدن به زن را پیدا می‌کند. در حالی که این یک اشتباه بزرگ دیگر است و جامعه را دچار هرج و مرج خواهند کرد. در عوض دموکراسی اگر به صورت مستقیم‌اش در جامعه پیاده شود و زنان خودش حق تعیین سرنوشت‌اش را داشته باشد. جامعه به طور اتوماتیک زن می‌شود و این منطقی است. در جامعه افغانی، زنان افغانستانی از استیتمیک مردانه برخوردار هستند. زنان مرد سالارترین افراد جامعه هستند و دختران و حتی جامعه‌اش را نیز مردسالار به بار آورده است. جامعه افغانی دچار فقدان زن است. حتی شاعران و نویسندگان زنان افغانی مرد اند و استیتمیک مردانه دارند. زن با پوشیدن روسری و لباس زنانه زن نمی‌شود. زن را استیتمیک زنانه زن می‌سازد نه لباس. جریان‌های شبه فمینیستی که دارد در جامعه

بوجود آمدن جامعه طبقاتی است. اولین طبقه‌بندی اجتماعی زمانی آغاز شد که مرد شروع به حکمرانی بر بدن زن کرد و در نهایت بی‌رحمی زن را در طبقه پست و پایین از خودش قرار داد. جامعه‌ای طبقاتی بر اساس جداسازی شکل می‌گیرد و هیچ جداسازی ای فحیح‌تر از جداسازی جنسیتی نیست. جامعه طبقاتی او بر اساس جنسیت تعیین شد. زن از نظر زامبی‌های دوران اعراب جاهلی ضعیف‌تر بود و نوعی کالا محسوب می‌شد. آن‌ها با حمله به کشورهای دیگر می‌خواستند، مردان را بکشند و زن و دختر آن‌ها را بدست آورند. در واقع زن و دختر غنایم اصلی جنگی محسوب می‌شدند که این سنت یکجا با دین در سر زمین ما نیز سرایت کردند. اگر این طبقه‌بندی کثیف که در رگ رگ مردان این سرزمین جاری گردیده از بین نرود، هرگز به آزادی نخواهیم رسید. گلدمن باور دارد که باید جامعه و مدیریت جامعه را در دست زنان سپرد تا به بر این قانون و نظام مرد سالاری نقطه پایان گذاشت. آن چه مسلم

Nimrokh Weekly

صاحب امتیاز و مدیر مسوول: فاطمه روشنیا
سردبیر: مینا نصر
ویراستار: مسعود اختیاری
گزارشگر: ریحانه فرمند
عکاس: حمیده مهردل

صفحه آرا: اولیا عماد
توزیع: شبکه زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲
زیر نظر هیئت تحریر
شماره تماس: ۰۷۹۸۸۹۸۸۹۴
آدرس الکترونیکی: info@nimrokh.af

خواننده‌گان عزیز نیم‌رخ بدون جهت‌گیری خاص سیاسی مقالات و نوشته‌ها را از صاحب‌نظران منتشر می‌کنند.

به جز روی‌کرد نیم‌رخ سایر نوشته‌ها مسوولیتش به دوش نویسندگان می‌باشد.
هفته‌نامه نیم‌رخ در ویرایش مطالب دست باز دارد.

سال سوم ■ شماره ۹۲ ■ شنبه ۵ اسد ۱۳۹۸ ■ No. 92 / Vol. 3 ■ Saturday ■ 27, July, 2019

جدیدگیسو

مزد مهرگان

کابوس

خواب بر تو حرام محض شده،
چشم می‌بندی و تو را کابوس...
چقدر یک‌نواخت، شب‌هایت،
اولش شعر، انتها کابوس
می‌پری غرق آب، غرق عرق،
نیمه‌شب گریه... گریه... مدت‌هاست
که عجین گشته با تو کابوس و
که عجین گشته‌ای تو با کابوس...
شب بعدی به گریه بیداری،
نصف شب خواب چشم‌هایت را...
چند خمیازه پشت هم بعدش:
لطفن ام‌شب
نیا!
نیا! کابوس...
زندگی ات دو سوژه‌ی زشت و،
زندگی ات دو سوژه‌ی مضحک
چقدر عقده در نهادت هست،
چقدر نفرت از خدا، کابوس!
باز هم نصف شب پردی و
جیغ با گریه‌ی جنون‌آمیز
مادرت با تعجبی، چه شده؟
و تو با ترس

دوگانه‌گرایی؛

تلاش برای هویت جنسی

تحلیل

عبدالله شریفی

فراوان بوده و هستند که در این زمینه فعالیت کرده‌اند، دوشادوش زنان به مبارزه برابری خواهی به میدان آمده‌اند.

فمینیسم بر روی بسیاری از تغییرات، شامل حق رای و شرکت در انتخابات زنان، استخدام وسیع زنان با دستمزدهای مساوی‌تر، حق آغاز کردن طلاق عایدی‌ها و معرفی "گناه نبودن طلاق، حق فراهم کردن وسایل جلوگیری از بارداری و سقط جنین‌های سالم و حق تحصیلات دانشگاهی در جامعه غرب تأثیر گذاشته‌است. نه تنها در غرب، بلکه در شرق نیز اکثر این تأثیرات مدیون زحمات آن مبارزین اند. در حالی که تعدادی از فمینیست‌ها استدلال می‌کنند که اختلافات زیادی تا رسیدن به تساوی وجود دارد. دیگران موافق نیستند و مشاهده می‌شود که بسیاری از مبارزه طلبی‌ها مغلوب شده‌اند. برای مثال، در جوامع پیشرفته، امروزه در هر دو مورد فارغ التحصیل شدن از مدارس عالی و ثبت نام در دانشگاه تعداد زنان بیشتر از مردان برآورد می‌شود. زنان در نرخ‌های برابر و یا بیش از مردان در مدارس حرفه‌ای پذیرفته می‌شوند.

با همه این پیشرفت‌ها هنوز هم نیاز به مبارزه، حتی نیاز به یک انقلاب/انقلاب ساختاری و اساسی است. این انقلاب بسیار مهم است که شاهد تغییر در تمام مناسبات و ساختارها باشیم. اولین چیزی که باید تغییر کند، رابطه بین زن و مرد است؛ از بین بردن شکاف دو آلیسم جنسیتی. وجود شکل‌گیری دو آلیسم جنسیتی، بنیادی‌ترین دلیل <<< صفحه ۳...>>>

«نه» می‌گوید. دنبال حقوق‌اش که در طول تاریخ ضایع شده است، می‌گردد. خواهان برابری سیاسی، اجتماعی، و اقتصادی مردان و زنان است. جریان‌های فمینیستی یکی از مهم‌ترین جریان‌های فکری است. جریان که عمدتاً از ابتدای قرن ۱۹ پدید آمد. زمانی که مردم به طور

وسیع این امر را پذیرفتند که زنان در جوامع مرد محور، سرکوب می‌شوند. فمینیسم (به عنوان جنبش اصالت زنان) بخشی از پدیده یا جنبش توجه به دیگری یا اصالت دیگری است، جنبشی که در قلمرو نژاد، قومیت و جنسیت پدیدار شد. فمینیسم در عین حال توجه‌برانگیزترین بخش این جنبش نیز هست که روایت‌های مختلفی در جهت موافق و در جهت مخالف دارد. این را نباید فراموش کرد که تنها مبارزین این مکتب زنان نیستند، بلکه مردان

علی‌رغم تلاش‌های فکری و سیاسی زیاد و البته ارزش‌مندی که در جهت احقاق حق و احیای کرامت زنان صورت گرفته، زنان هم‌چنان در بسیاری از جوامع به جایگاه واقعی و والای خود در جامعه دست نیافته‌اند. خدشه‌دار شدن جایگاه واقعی و ارزش‌مند زنان در جوامع امروزی از طرف طیف گسترده‌ای از افراد و مکاتب صورت گرفته که یک سر آن تضييع حقوق اولیه و مسلم زنان در عرصه‌های فردی و اجتماعی بوده و سر دیگر آن افراط در برابری، تساوی و تشابه با مردان که ویژگی‌های فیزیولوژیک، عاطفی و رفتاری متمایز زنان را نادیده گرفته‌اند. بدین ترتیب جایگاه کرامت و حقوق ویژه زنان را زیر پا گذاشته است. اولین شخصی است که به گفته آلبر کامو طغیان می‌کند و به قانون هستی «نه» می‌گوید که انسان را تعریف کند و یا بهتر بگوییم بودن‌اش را ثابت می‌کند، زن است. زن است که طغیان می‌کند و می‌گوید که حق‌اش است که از همه نعمات که در اطراف‌اش است باید استفاده کرد. در جریان‌های فکری اخیر نقش زنان بیشتر از قبل است. این جاست که زنان برای دفاع از حقوق شان در جاده‌ها می‌ریزد و بار دگر دست به طغیان می‌زند، به قانون حاکم در جامعه

مراپرنسی صدانکن

مادر اولین کسی است که «شرمندگی از ظاهر» را به دخترش یاد می‌دهد

وقتی که دختران و زنان احساس بدی درباره تن شان داشته باشند، چه کسی سود می‌برد؟

منبع: ترجمان

آنچه بچه‌های ما از ما یاد می‌گیرند، با آن چیزهایی که می‌خواهیم به آن‌ها یاد بدهیم، تفاوت‌های زیادی دارد. ما می‌خواهیم بچه‌هایمان اشتباهات ما را نکنند یا ضعف‌ها و وسوسه‌ها و اضطراب‌های ما را نداشته باشند.

عذاب وجدانی که مادران دارند، اگرچه از رایج‌ترین احساسات دوران ما است، حسی است که خیلی به من دست نمی‌دهد. ولی یک استثنای مهم هم وجود دارد: وقتی مُج خودم را می‌گیرم که دارم در آینه به

خودم نگاه‌های سرزنش‌بار می‌کنم و تشویش‌هایم درباره فلان نقص واقعی یا بهمان عیب خیالی ظاهرم را به نمایش می‌گذارم در حالیکه دختر هجده‌ماهه‌ام، این تنها مخاطب کارهای من، به تماشای ایستاده است. همه عوامل فرهنگی، اجتماعی و خانوادگی‌ای که

می‌خواهیم آن‌ها مثل ما نشوند، اما نتیجه دقیقاً برعکس این می‌شود: بچه‌هایمان معمولاً شبیه خودمان می‌شوند. مجموعه‌ای از تحقیقات تازه نشان داده‌اند که قضاوت‌های یک مادر درباره بدن خودش تا کجا می‌تواند بر ذهنیت دخترش درباره این مسئله تأثیر بگذارد.

Star Educational Society
Since 1988
American English File
وب سایت: star.edu.af
شماره های تماس تماس: ۷۸۹-۶۳۷۲۳
انسٹیٹوت: ۷۲۲۵۶۲۷۵۵
شعبه A: ۷۴۴۰۴۶۰۵۲
شعبه B: ۷۰۸۴۵۷۴۵۳
شعبه C: ۷۷۹۶۱۸۵۵
شعبه D: ۷۷۱-۴-۲۳۵
شعبه E: ۷۴۶۱۳۴۹۶۲
شعبه H:

عنوان <<< صفحه ۲...>>>